

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

A2A SpA

κατά

Agenzia dele Entrate

Διατακτικό

Το άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ [108 ΣΛΕΕ], καθώς και τα άρθρα 11 και 13 του κανονισμού (ΕΚ) 794/2004 της Επιτροπής, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού 659/1999, δεν αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση όπως το άρθρο 24, παράγραφος 4, του νομοθετικού διατάγματος 185/2008, της 29ης Νοεμβρίου 2008, περί επειγόντων μέτρων στήριξης των νοικοκυριών, της εργασίας, της απασχόλησης και των επιχειρήσεων και για την τροποποίηση του εθνικού στρατηγικού πλαισίου μέσω μέτρων αντιμετώπισης της κρίσης, που έλαβε κατόπιν τη μορφή νόμου, με τροποποιήσεις, με τον νόμο 2 της 28ης Ιανουαρίου 2009, που προβλέπει, μέσω παραπομπής στον κανονισμό 794/2004, την εφαρμογή της μεθόδου του ανατοκισμού στην ανάκτηση κρατικής ενισχύσεως, ενώ η απόφαση με την οποία η ενίσχυση αυτή κηρύχθηκε ασύμβατη προς την κοινή αγορά και διατάχθηκε η ανάκτηση της ανακτήσεως εκδόθηκε και κοινοποιήθηκε στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος προ της ενάρξεως ισχύος του κανονισμού αυτού.

(¹) EE C 142 της 12.5.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 3ης Σεπτεμβρίου 2015 [αίτηση του Judecătoria Oradea (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Horațiu Ovidiu Costea κατά SC Volksbank România SA

(Υπόθεση C-110/14) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Άρθρο 2, στοιχείο β' — Έννοια του «καταναλωτή» — Σύμβαση πιστώσεως συναφθείσα από φυσικό πρόσωπο που ασκεί το επάγγελμα του δικηγόρου — Εξόφληση της πιστώσεως με σύσταση εγγυήσεως επί ακινήτου που ανήκει στο δικηγορικό γραφείο του δανειολήπτη — Δανειολήπτης που έχει τις αναγκαίες γνώσεις ώστε να εκτιμήσει τον καταχρηστικό χαρακτήρα μιας ρήτρας πριν από την υπογραφή της συμβάσεως)

(2015/C 354/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Judecătoria Oradea

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Horațiu Ovidiu Costea

κατά

SC Volksbank România SA

Διατακτικό

Το άρθρο 2, στοιχείο β', της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, έχει την έννοια ότι φυσικό πρόσωπο που ασκεί το επάγγελμα του δικηγόρου, το οποίο συνάπτει σύμβαση πιστώσεως με τράπεζα, χωρίς να προσδιορίζεται ο σκοπός της πιστώσεως στη σύμβαση αυτή, μπορεί να εκλαμβάνεται ως «καταναλωτής» κατά την έννοια της ανωτέρω διατάξεως, οσάκις η εν λόγω σύμβαση δεν συνδέεται με την επαγγελματική δραστηριότητα του δικηγόρου αυτού. Η περίπτωση ότι για την οφειλή που γεννήθηκε με την ίδια σύμβαση παρασχέθηκε εγγύηση μέσω εμπράγματης ασφάλειας συσταθείσας από το πρόσωπο αυτό υπό την ιδιότητα του εκπροσώπου του δικηγορικού του γραφείου και αφορώσας περιουσιακά στοιχεία προοριζόμενα για την άσκηση της επαγγελματικής δραστηριότητας του εν λόγω προσώπου, όπως ένα ακίνητο που ανήκει στο γραφείο αυτό, δεν ασκεί συναφώς επιρροή.

(¹) EE C 175 της 10.6.2014.